

Práce se zabývá československou filosofií v období 60. let 20. století. Neomezuje se přitom na její historický popis, ale pokouší se proniknout do čs. myšlení zevnitř a promýšlet jeho významné kategorie. Soustřeďuje se na kategorii práce jako ústřední marxistickou kategorii a zkoumá, jak se v různých směrech čs. filosofie pojednávala. To dává těmto směrům vystoupit v jejich různosti i stejnosti. Zejména potom práce zkoumá, jak kategorii pojednával tzv. hegelovský proud neboli filosofové praxe, kteří motiv uchopovali v návaznosti na německou klasickou filosofii. Tito kladli důraz na práci jako formu předmětné tvorby skutečnosti, akcentovali autentický životní postoj charakteristický jednotou teorie a praxe, zdůrazňovali filosofický rozměr marxismu a apelovali na jeho autentické (historické) pochopení. Garanci jednoty teorie a praxe a možnost autentického výkladu skutečnosti kladli filosofové praxe do předpokladu rozumného vývoje dějin, čímž se mj. odlišovali od jiných marxistických proudů. Text je rozdělen na tři části. První přibližuje historické souvislosti a podmínky filosofické tvorby v Československu. Druhá tematizuje motiv práce u představitelů „hegelovského proudu“ (filosofie praxe) a věnuje se interpretaci motivu z jejich děl. Třetí pak představuje vlastní filosofické promýšlení souvislostí, principů a možností tohoto proudu identifikovaného jako forma čs. humanismu.